

Závěr

V této práci jsem popsal nejdůležitější aspekty právního vztahu klienta a advokáta podle mandátní smlouvy. Při výkladu jednotlivých práv a povinností jsem kromě právních a stavovských předpisů vycházel z judikatury a kárné praxe České advokátní komory, pokusil se najít možné výkladové problémy právní úpravy a navrhl jejich řešení.

Nejprve jsem se pokusil popsat výjimečné postavení advokátů na trhu právních služeb a to formou srovnání s ostatními osobami, které právní služby mohou v omezené míře poskytovat. Poté jsem se zabýval úpravou samotné mandátní smlouvy v obchodním zákoníku, jejím srovnáním s úpravou smlouvy příkazní, a zamyslel jsem se nad tím, do jaké míry mají rozdíly mezi úpravami těchto smluvních typů dopad na obsah právního vztahu klienta a advokáta. Stručně jsem popsal možnosti samotného vzniku právního vztahu klienta a advokáta, a provedl také analýzu právní povinnosti odmítnout klienta, kde jsem upozornil na možný problém právní úpravy vyplývající z rozdělení důvodů k odmítnutí klienta mezi zákon o advokacii a Etický kodex.

Co se týče samotného obsahu právního vztahu klienta a advokáta, zabýval jsem se nejprve právem advokáta na odměnu, kdy jsem se podrobněji zastavil zejména u právní úpravy odměny podílové a upozornil na nejednotné nazírání na pactum de quata litis, které se odráží v rozdílnosti české a evropské stavovské úpravy tohoto druhu určení odměny advokáta. Po krátkém zastavení u práva substituce jsem se dostal k popisu povinností advokáta prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a využívat k tomu dostupné zákonné prostředky. Podrobněji jsem se pak zabýval povinností advokáta řídit se pokyny klienta, kdy jsem se pokusil přehledně popsat právní řešení konfliktu takových pokynů s jinými skutečnostmi.

Následovala analýza povinnosti mlčenlivosti advokáta, kterou jsem se nejprve snažil co nejpřesněji vymezit co do jejího věcného, osobního a časového rozsahu. Poté jsem se zabýval výjimkami z této povinnosti obsaženými v českém právním řádu, a upozornil jsem na možnou nepraktičnost dikce jednoho z ustanovení, které výjimku z povinnosti mlčenlivosti advokáta upravují.

Po popisu informační povinnosti advokáta, jsem se zabýval výkladem soukromoprávní a kárné odpovědnosti advokáta, a podmínkami pro vznik každé z těchto odpovědností.

Nakonec jsem se zastavil u povinnosti advokáta mít sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou klientovi při poskytování právních služeb, a na závěr jsem také krátce popsal zánik právního vztahu klienta a advokáta.

Jsem si vědom toho, že v závislosti na povaze konkrétní právní služby, kterou bude advokát klientovi poskytovat, může mezi klientem a advokátem vzniknout celá řada dalších práv a povinností, které mohou být předmětem zkoumání právní vědy. Domnívám se ale, že nejdůležitější a nejtypičtější právní aspekty vztahu klienta a advokáta, jak vyplývají z právních a stavovských předpisů, judikatury a kárné praxe České advokátní komory, se mi v této diplomové práci podařilo popsat.